

DEBRECZEN

Szerkesztőség: Debrecen Bajcsy-Zs. utca 1. sz.
(Kisgazdapárt helyiségénél) félem. Tel.: 41-13.
Szerkesztőségi hivatalos órák: d. u. 4 11-ig.

KELETMAGYARORSZÁGI NAPLÓ

Kiadóhivatal: Bajcsy-Zs. utca 1. (Független
Kisgazdapárt helyiségénél) félemelet. Telefon:
41-14. Hivatalos órák: reggel 8 órától este 6-ig

A Biztonsági Tanács sürgős intézkedéssel vessen véget az amerikaiak koreai agressziójának

— követelik a világ népei

A világ szabadságszerető népei egyre erőteljesebben tiltakoznak az amerikai imperialisták koreai agressziója ellen, elítélve a barbár légitámadásokat és követelve az idegen csapatok kivonását Koreából.

Világszerte megmutatózó felháborodást váltogatva világosan tükrözi a stockholmi békefelhívást aláírók számának hatalmas emelkedése. Ma már uines egyetlen ország sem, amelynek dolgozói ne sorakoztak volna fel a világ békejének megvédése mellett.

Szovjetunió: I. Jakuskin akadémikus „Követeljük az intervenció megszüntetését Koreában” című írásában kiemeli, hogy az egész földtekén, az emberek százmilliói emelték fel tiltakozó szavukat az amerikai tábornokok és kiszolgálók állatiassága ellen, amelyet annak az ENSZ-nek a zászlaja alatt követnek el, amelynek az emberiség békejének megvédése lenne a feladata. Nikolaj Petrov Sztálin-díjas népművész így ír: „Az egész világ tudja, hogy az amerikai imperialisták a szabadságszerető népek esküdt ellenségei. A nők, gyermekek és öregek ezreinek legyilkolásáért az Egyesült Államok kormányára hárul a felelősség és az amerikai fasiszták nem kerülik el a népek igazságos ítéletét. Irina Szejkina Sztálin-díjas filmrendező az amerikaiak koreai agressziójáról írva megállapítja, hogy az emberek százmilliói tiltakoznak a XX. század barbárjai ellen. Tyihon Trepov moszkvai acélöntő munkás, a moszkvai rádióban ezeket mondta: „Egyszerű acélöntőmunkások vagyunk, traktórok, turbinák, lakóházak alkatrészeket gyártunk, amelyek a békés építés céljait szolgálják. Tudom, hogy az Óceán tulsó oldalán az acélöntés munkája mást jelent: halált, rombolást, háborút. Mi, egyszerű szovjet munkások, teljesen egyetértünk kormányunk döntésével, követeljük az amerikai csapatok azonnali kivonását Koreából.”

A Pravda beszámol arról, hogy a szovjet dolgozók újabb és újabb sikereket érnek el a békeműszakokban, a novotagiljszki kohóüzem olvasztárjai az elmúlt hét hónap alatt kétszer több fémot adtak az országnak, mint 1949-ben egész év alatt. A barikui olajmunkások mindenike békeműszakban dolgozik.

Csehszlovákia: Az üzemek, földművelőszövetkezetek dolgozói a Biztonsági Tanácshoz intézett táviratukban követelik az imperialista gyilkosok kivonását Koreából. A Mariánske-laznei fürdőhelyen üdülő csehszlovák, magyar, lengyel és olasz szakszervezeti tagok békegyűlésen tiltakoztak az amerikaiak agressziója ellen.

Albánia: Az albán Szakszervezeti Tanács a Biztonsági Tanácshoz intézett táviratában követeli, hogy a Biztonsági Tanács sürgős intézkedésekkel vessen véget az amerikai imperialisták durva beavatkozásának és a gyilkos bombázásoknak.

Hollandia: A Telegraph c. holland lap közli Herretson professzor cikkét, aki elítéli a holland kormányt, amiért helyeselte az amerikaiak Koreai elleni támadását, amivel megsértették az ENSZ alapelveit.

Kanada: Kanadában egyre fokozódik a tiltakozó mozgalom az amerikaiak koreai agressziója ellen. Az autóbuzsokat és villamosokat röpcédulákkal ragasztották tele, melyeken ez a jelszó volt: „Egyetlen életet sem Koreáért!”

Kína: Kínában a legutóbbi adatok szerint már 81.850.000 békealáírást gyűjtöttek. Az elmúlt két héten az aláírások száma több mint 25 millióval növekedett.

Bukarest: A Bukarest melletti repülőtérén hatalmas ifjúsági békegyűlést tartottak, amelyen mintegy 20.000 román ifjú vett részt, hogy tiltakozzék a háborús uszítások ellen.

Anglia: A glasgowi békeértekezleten határozatot hoztak, amely felhívja a Béke Hívei Állandó Bizottsága stockholmi kiáltványának támogatására.

Finnország: Eddig már több mint hétszáz ezer finn dolgozó, pap, tudós és politikai személyiség írta alá a stockholmi felhívást. Kekkonen, Finnország miniszterelnöke, számolva a finn népszéles tömegeinek békeirrekléjeivel, szintén aláírta a felhívást.

Spanyolország: A Béke Hívei Világkongresszusa Állandó Bizottságához egyemásra érkeznek levelek Franco Spanyolországából, amelyek békealáírásokat tartalmaznak. Legtöbb két levél érkezett, amelyben a madridi akadémia neves tudósai írtak alá a felhívásokat.

AMERIKAI PROVOKÁCIÓ KINAI TERÜLET ELLEN

Csu-En-Laj külügyminiszter tiltakozása az ENSZ-nél
és az USA kormányánál

Csu-En-Laj, a kínai központi népi kormány külügyminisztere augusztus 27-én táviratot intézett Malikhoz, az ENSZ Biztonsági Tanács elnökéhez és Trygve Liehez, az ENSZ főtitkárhoz, melyben értesítette őket az USA repülőgépeinek behatolásáról kínai területre és a kínai nép és kínai javak ellen intézett támadásokról. Csu-En-Laj külügyminiszter követelte, hogy a Biztonsági Tanács tegyen haladéktalanul lépéseket olyan irányban, hogy az USA megszálló csapatait azonnal vonják vissza Koreából.

A távirat szövege a következő: „Északkelet-Kína népi kormányának jelentése szerint az Egyesült Államok koreai támadó haderőjéhez tartozó katonai repülőgépek augusztus 27-én behatoltak a Kínai Népköztársaság légterébe és a Jalu-folyó jobbpartja mentén repülve, támadást intéztek épületeink, vasúti állomásaink, vasúti kocsik és személyek ellen, akik közül többet megölték és megsebesítettek. A helyzet rendkívül komoly.

Az események részletei a következők: Augusztus 27-én 10 óra 4 perckor két amerikai B. 29-es bombázógép jelent meg az égen Csiang város és környéke felett, a Jalu-folyó közepes folyásánál a jobbpartján és több mint 10 percig felderítő repülést végezve, köröztek a terület felett. Ugyanezen a napon 10 óra 5 perckor négy amerikai repülőgép — három B. 51-es és egy Moszkító — jelent meg Lin-Csiang város és a közeli Ta Li-Tu vasúti állomás felett, a Jalu-folyó felső folyásának jobb partján. Két percig tartó támadást intéztek Ta Li-Tu vasúti állomás ellen és további két percig támadták a vasútvonalat, miközben egy mozdonyt megrognáltak.

Tizenegy óra 4 perckor négy másik amerikai repülőgép ugyan arra a területre repült be és tizenegy percig gépfegyverrel lötte a folyón ávezető hid környékét, miközben megrognáltak két mozdonyt, egy személykocsit, egy szolgálati kocsit és megsebesítettek egy mozdonyvezetőt és a környék egy lakóját. — Ugyanezen a napon 14 óra 30 perckor egy B. 29-es bombázó felderítőrepülést végezve keríngett a Jalu-folyó alsó folyásának jobbpartján fekvő Antung város fölött. Tizenhat óra 40 perckor két amerikai B. 51-es repülőgép jelent meg az antungi repülőtér felett és két percig tartó támadást intézett a terület ellen, amelynek következtében 12 munkás megsebesült, három meghalt és két teherautó megrognálódott.

Ezek a kihívó és szörnyű cse-

lekedetek, melyeknek során az Egyesült Államok koreai támadó haderői behatoltak Kína légterébe, olyan komoly bűncselekményt jelentenek, amely sérti Kína szuverenitását és amely kínai állampolgárok meggyilkolásához vezetett. Ez kísérlet a háború kiterjesztéséhez és a béke megsértésére. Olyan bűncselekedet, melyet a kínai nép semmi szín alatt sem tűrhet. Azonkívül, hogy éles tiltakozást intéztem Dean Acheson úrhoz, az Egyesült Államok külügyminiszteréhez, a Kínai Népköztársaság központi kormánya nevében ezennel az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsa elé terjesztem ezt a vádat és azt javasolom, hogy a béke, valamint Ázsia és az egész világ biztonságának érdekében az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsa kötelességéhez híven ítélje el az

Egyesült Államok koreai támadó haderőit ezért a kihívó és szörnyű cselekményükért, amelyekkel behatoltak Kína légterébe és foganatosítson azonnal intézkedést az amerikai támadó haderők kivonására Koreából. A helyzet súlyosbodása így akadályozható meg és könnyebben válik a koreai kérdés békés rendezése az Egyesült Nemzetek Szervezetének keretein belül.” Achesonhoz, az Egyesült Államok külügyminiszterének küldött táviratban Csu-En-Laj az Egyesült Államok kormányánál tiltakozik az Egyesült Államok repülőgépei által kínai területen végzett bombázása ellen. Csu-En-Laj külügyminiszter követeli, büntessék meg az USA legieryét és az USA kormánya fizessen kártérítést a Kínai Népköztársaságnak az elszennvedett veszteségeikért.

Az amerikai provokáció meghatározott terv szerint történt

— írja a Pravda

Moszkva: Viszkov, a Pravda pekingi tudósítója leírja az amerikai repülőgépek augusztus 27-én békés kínai városok ellen elkövetett banditátámadásának részleteit. Viszkov kiemeli,

„a nap eseményei meggyőzően tanuskodnak arról, hogy az amerikai háborús gyűjtőorgánok provokációj, nem volt véletlen jellegű, hanem meghatározott terv szerint történt.

Nem tagadhatja le az amerikai hadügyminisztérium az amerikai haderő jelenlétét Formoza szigetén

Peking (Uj-Kína): Az amerikai hadügyminisztérium lázas gyorsasággal boccsítja ki nyilatkozatát, amelyben cáfolja az amerikaiak formozai (Taiwan) agresszióját. Ez különösen Csu-En-Laj külügyminiszternek a Biztonsági Tanács elnökéhez és az ENSZ főtitkárhoz intézett távirata után fokozódott, amelyben kérte, hogy a Biztonsági Tanács ezennel intézkedjék az amerikai haderőknek a szigetről való eltávolításáról.

Washingtonban kijelentették, hogy nincs amerikai katonai személyzet, de még katonai misszió sem Formoza szigetén. A valóság ezzel szemben az, hogy az amerikai beavatkozók nemcsak haderőket küldenek Formoza (Taiwan) megtámadására hanem általában erősítik azokat. Egy hónappal ezelőtt Charles Cook vezetésével amerikai militaristák csoportja érkezett Formozára, —

Az amerikai légiőrök rablótámadása a Kínai Népköztársaság városai ellen mely felháborodást kellett. A Kínai Népköztársaság lakosága határozottan követeli az amerikai banditák megfékezését. A kínai nép forrón támogatja a központi népi kormányt a béke megsértésére irányuló intézkedéseiben, kifejezésre juttatja elszánt készségét a köztársaság építésének és területi sérthetlenségének megvédésére.

Augusztus 5-én óta pedig 11 amerikai cirkáló, romboló és olajszállító hajó futott be Káitun és Káholung kikötőbe. Káitunba egy 25.000 tonnás és egy 35.000 tonnás amerikai hadihajó is vesztegelt. Nyílt titok az is, hogy az amerikai légiőröknek támaszpontja van a szigeten és oda több amerikai rakétarepülőgép meg is érkezett. A 13. légihaderő parancsnoksága Tajpehben van. Manilából repülőgépek érkeztek Tajpehbe, ahol a legénység első csoportja partra is szállt.

Mindezek a tények bizonyítják, hogy amerikai fegyveres haderők megsértették Kína területét, vizeit és légterét, beavatkoztak Kína belügyeibe, tények, amelyeket az amerikai hadügyminisztérium minden igyekezte ellenére sem tagadhat le.

A koreai néphadsereg hadijelentése

Föngjang: A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság népi hadseregének főparancsnoksága augusztus 28-án este a következőket közölte:

A népi hadsereg egységei, amelyek a keleti partvidéken nyomulnak előre, visszaverték az ellenségnek légitörő és flottai védelme alatt végrehajtott támadását és az ellenség védelmét átírtva, folytatják támadásukat a keleti partvidék közelében vívott harcokban a népi hadsereg csapatai. Az ellenségek több mint 800 katonáját és tiszteit semmisítették és sebesítették meg, több mint 300 foglyot ejtettek, zsákmányoltak 8 különböző méretű löveget, 4 tüzérségi löveg nehéz és könnyű

gépfegyvert, géppisztolyokat, karabélyokat, rádiókészüléket és hadianyagot.

A népi hadsereg légvédelmi egységei augusztus 17-től 22-ig 3 B29 amerikai bombavetőt és 3 vadászgépet lőttek le. Az amerikai gépek támadásait intézték Nanan (Racoon) és Csoncsin (Szejszin) ellen. Az amerikai bombavetőket augusztus 27-én támadást intézték Napho (Kinapo) városa ellen és több mint 30 bombát dobtak a város központjára. — A bombázás következtében sok lakóház, bölcsőde, iskola, színház és sok egyéb kulturális intézmény pusztult el. A város lakosságának soraiban sok a halott és sebesült.

Színész lesz a traktorosból

Kulturfrontunkon a felszabadulás óta beállott gyökeres változások dolgozó népnél színházhoz való viszonyát is alapjaiban változtatták meg. A színház a dolgozóké lett, a dolgozókhoz szól, elengedhetetlenül szükséges tehát az is, hogy megújodott színjátszásunk mondanivalóit olyan művészek tolmácsolják, akik népnél elméleti, problémáit, a szocialista építés terén végzett munkáját nemcsak színészi külsőségekkel, de benső átéléssel is érzékeltetni tudják. A mult utcai és kávéházi színészeivel szemben olyan művészekre van szükség, akik egész emberi magatartásukkal azt a társadalmat szolgálják, amelyhez a színpadot szólniuk kell.

A Színművészeti Akadémia évek óta rendszeres tehetségtutatót végez szerte az országban. Keresi azokat a munkás és paraszti származású fiatalokat, akiknek a multban legtávolabbi lehetőség sem mutatkozott arra, hogy az Akadémiára kerülhessenek. Ma már az a helyzet, hogy az Akadémia nemcsak otthonában keresi meg ezeket a fiatal tehetségeket, de tanulmányi éveik alatt lakásukról, ellátásukról, ruházatukról, sőt még pénzbeli támogatásukról is gondoskodik.

Igy juthatott el például a legutóbbi cseh-szlovákiai nemzetközi filmverseny színészdíjáig az a Sós Imre, aki a balmaazújvárosi kispaszti nyomorúságából került a felszabadulás után a Színművészeti Akadémiára. Sós Imre példája Debrecenben is, a megyében is számtalan munkás- és parasztfiatalnak adott biztatást ebben az esztendőben is, képességei bemutatására s az Akadémia debreceni felvételi vizsgáján nem volt könnyű dolga Major Tamásnak, a Nemzeti Színház igazgatójának és a felvételi bizottság tagjainak, amikor az egymás után jelentkező fiatal színészhajdúk legjobbjai között választani kellett.

A felvételi vizsga napján a Magyar-Szovjet Társaság olvasó terme már a kora reggeli órákban zsúfolásig megtelt. Hajdúnánásról, Bősörményből, Balmaazújvárosból, Hajdú-Bihar megye legtávolabbi részeiből özönlöttek a jelentkezők a hajnali vonatokkal, de a debreceniek is jóval idő előtt érkeztek.

A kultúrteremben a zsűri tagjai a jelentkezők iratát vizsgálták. Az Akadémia növendékei részéről fiatal színésznő-jelölt ismerteti sorra az adatokat:

Gali Margit, 6 elemű végzett, apja kőműves az Épületszerelő NV-nél.

S már szólítják is. Az arcok mosolygósak, bátorítók. Szavalt, aztán ének következik.

Zsadányi Magda, **Galgóczy Zoltán**, **Juhos Lajos**, **Szabó Géza**, **Zsigó András** következnek. Rövid beszégetés a jelöltekkel a zsűri

asztalánál, aztán **Petőfi, Ady, József Attila** és **Majakovszkij** versek váltják egymást. Forradalmi sorok hangzanak s minden egyes vers ifjúságunk fejlődő politikai öntudatát bizonyítja.

Sütő Gyula a következő vizsgázó. Apja pályamester volt Debrecenben, ő maga állami gazdaságban traktoros. Mindössze 18 éves.

Major Tamás maga elé ülteti az asztalhoz.

— Na, és milyen eredményeket értetek el a szántásnál?

Sütő Gyula arca pillanatok alatt felderül. Elműlik az első percek szorongása.

— Átlagos száznegyven százalékat teljesítettünk a gépállomáson.

— Készültél a felvételi vizsgára?

— Készültem. Igaz, nem sok időm volt a tanulásra, meg olvasásra eddig, csak éjszaka juthattam hozzá.

Petőfi-verset szaval, aztán Major mozgásjelenetet ad számára. A próba sikerül.

Kramár Géza hangszerkészítő tanuló Debrecenben. Kicsit bátoratlanul lép be, a szavaltánál még erősen szorong, de a bátorítás itt is használn.

— Most egy mozgásjelenetet kapsz — közli Major Tamás. Képzeld el, hogy a töltőtolladat húzod elő a zsebből, amikor észre veszed, hogy a kabátod csupa tinta lett. Imi akarsz, de rájössz, hogy a tollat barátod, aki a szomszéd szobában van, előzőleg a használatnál elrontotta. Ezért nagyon dühös vagy.

Kramár Géza már „alakítja” is első szerepét. A zsűri biztatóan mosolyog. A szemek összepillantanak, igen: tehetséges. Az általános vélemény: Kramár Géza hangszerkészítő tanuló jó operettszínész lesz. Vérbeli komikus.

Késő délutánra jár, a jelentkezők azonban egyre kopogtatnak. Végre eredményhirdetés. Az izgalom tetőpontján. A jelöltek dobogó szívvel sorakoznak a teremben:

— A felvételi bizottság Sütő Gyulát és Kramár Gézát színi pályára alkalmasnak találja, ezért kéri őket, hogy már másnap reggel utazzanak Budapestre, vasúti költségükéről és ellátásukról az Akadémia gondoskodik.

A két boldog fiú szinte egyszerre rikkant a teremben. Aztán pillanatokig csend után Sütő Géza aggodalmaskodva szólal meg:

— Igen ám, de nekem vissza kellene mennem a traktorhoz!... Ott is dolgom van.

— Azt majd mi elintézzük, fiam, — hangzik a megnyugtató válasz. — Népnél nemcsak a traktor kormányánál lehet becsülettel szolgálni, hanem a színpadon is. És neked, Sütő Gyula ott lesz az igazí helyed!

B. T.

Nagyszabású bér munkát fejezett be a debreceni vagongyár a magyar-szovjet gazdasági szerződés keretében

Bebrits Lajos miniszter nagy beszéde a gyári ünnepségen

A debreceni Járműjavító NV dolgozói a szovjet-magyar gazdasági szerződés keretében vállalt bér munka befejezése alkalmából bensőséges ünnepséget tartottak a gyár szépen felszerelt kocsiosztályában. Az ünnepségen megjelent Bebrits Lajos közlekedés- és postaiügyi miniszter, Kobzar ezredes és Fjodorov főmérnök, a Szovjetunió vasúti minisztériuma részéről továbbá az MDP és a tömegszervezetek helyi képviselői.

A kocsiosztály hatalmas tennét zsúfolásig megtöltötte a járműjavító több ezer főnyi dolgozója, a szovjet és magyar Himnusz eljátszása után Csollák Gábor üzemi bizottsági titkár üdvözölte a megjelenteket.

Sopronyi József vállalatvezető megnyitó beszédében rámutatott arra, hogy sikerrel befejeződött az a nagyszabású bér munka, amelyet a debreceni Járműjavító NV teljesített a magyar-szovjet gazdasági szerződés keretében. Hangzott a gyár dolgozóinak szellemi és politikai egy-

aránt igen sokat tanulnak a szovjet szakemberektől és vasutasoktól. Hogy a Járműjavító NV dolgozói feladataikat sikerrel megoldották, köszönhetik a Magyar Dolgozók Pártja és népnél szavazott vezére, Rákosi Mátyás irányításának. Hangsúlyozta, hogy a vállalt bér munka teljesítése az egész magyar dolgozó nép érdekében szolgálja.

A vállalatvezető nagy tapsal fogadott beszéde után Bebrits Lajos közlekedés- és postaiügyi miniszter emelkedett szólásra.

A miniszter beszédeinek bevezető részében megállapította, hogy a debreceni műhelytelep dolgozói sikerrel fejezték be vállalt munkájukat, melyben széles nyomtávú vasúti kocsikat javítottak a szovjet vasutak részére. Ugy minőségileg mint mennyiségileg egyaránt jó munkát végeztek a műhelytelep dolgozói. Annak az országunk elnökének ezt a munkát — mondta a miniszter — amelyetől a mi országunk mindig csak kapott és amelynek részére most alkalmunk volt adni.

menyek elérését kívánta a műhelytelep dolgozóinak a magyar kocsik gyártásánál is.

A miniszter beszédét színnel nem akaró tapsal fogadták a dolgozók, hosszan élterve a világ népeinek bölcs vezetőjét a nagy Száhlit népnél szeretett vezetőjét, Rákosi Mátyást.

Csomós Károly tüzikövész a Járműjavító NV dolgozóit nevében köszönetet mondott a szovjet vendégeknek, akik hozzásegítettek a debreceni dolgozókat gazdasági társaságok szerzésére. — Hangzott a gyár dolgozók szeretettel javították ki a kocsikat, mert olyan nép számára dolgoztak, amely népnél legdrágább kincsüket szabadságunkat köszönhetjük.

Ezután Csomós Károly az egybegyűlést kitörő lelkesedéssel kísérve, csikósboros kulacsot fényképezte és díszes kivitelű ládikóba nyújtott a szovjet vendégeknek.

A szovjet szakemberek nevében Fjodorov főmérnök köszöntö meg az ajándéko.

Elmondotta, hogy a magyar dolgozók mindenütt a legnagyobb szeretettel fogadták a szovjet vendégeket. Sok sikert kívánva magyar dolgozók további jó munkájához.

Ezután Kulcsár Ferenc az MDP városi titkára mutatót rá arra, hogy a műhelytelep dolgozói nagy szeretettel fogadták annak a népnél fiait, akitől a mi országunk ennyit kapott, hogy azt sohasem tudjuk meghátrálni.

Jutalmak kiosztása

Kulcsár Ferenc beszéde után Bebrits miniszter kiosztotta a jutalmakat azok között a dolgozók között, akik kiváló munkájukkal tüntették ki. Kiténtetést kaptak: Sopronyi József, Benedek Sándor, Jámor Gábor, Szabó István, Sipos László, Rózsa János, Nagy Imre, Varga Sándor, Daróci István, Mózes Imre, Lada Sándor, Horváth Béla, László Imre, Farkas Ferenc, Nagy Ferenc, Poláki Károly, Bihari Béla, Albert Lajos, Kiss Sándor, Fóris János, Gali Sándor, Gyüre Mátyás, Csiba Sándor, Cséki József, Keserő László, Lázár János, Enyedi Zoltán, Németh Ferenc, Holdas József, Tamás György, Tolnai Imre, Lovász János, Harsa János, Keskeny Károly Balázs József és Uzonyi András.

A kiténtetett műszaki dolgozók nevében Benedek Sándor műszaki igazgató hangzott fel, a műhelytelep dolgozói úgy végezték ezt a munkát, hogy hálójuk egy részét akarták leróni a nagy Szovjetunió iránt.

Nagy Imre szekrénylakatos azt mondta, hogy a kiténtetést meg száz és száz műhelytelepi dolgozó megérdemelte volna, akik lelkesen dolgoznak, mert tudják, hogy munkájukkal segítik a szocializmus építését és a béke megvédését. A lelkes ünnepség az Internacionáléval ért véget.

2 oldal

Debrecen, 1950 augusztus 30.

Mit köszönhet közlekedésügyünk a Szovjetunióknak

A miniszter ezután részletes példákkal világította meg, hogy a reakció hazug állításával szemben a Szovjetunió a felszabadulás történelmi segítségéről kezdve milyen óriási politikai és gazdasági segítséget nyújtott a magyar népi demokráciának. A felszabadulás után az első segítséget a Szovjetunióól kaptuk, Műszaki berendezéseket adott nekünk nagy feladatoknak való megfelelés érdekében maradt meg a gyár vasúti szerelvény, visszaadott és segített bennünket abban, hogy a külföldre került magyar kocsiparkot a népi demokratikus országokból visszakapjuk. A vagonaink maradtak szovjet kocsikat nekünk ajándékozta. Hatalmas ajándék volt ez.

Az ellenkezőjét tapasztaljuk az angolszász imperialisták részéről, akik nem voltak hajlandók nyugatra hurcolni vasúti javainkat, visszazárazták. Legutóbb pedig arról kellett értesülnünk, hogy a Nyugat-Németországba hurcolt magyar kocsikat egyszerűen összetörtek és így romlottak sincs arra, hogy ezeket valaha visszakapjuk.

A Szovjetunió jelenleg is általános segítséget nyújt közlekedésügyünk fejlesztésében. A budapesti földalatti vasút építésénél például nemcsak hasznos tanácsokat és tapasztalatokat, hanem elsőrendű gépeket is kaptunk a Szovjetunióól.

A miniszter a továbbiakban kiemelte, hogy felsorolásban csak egy kis töredékét említette annak a segítségnek, amelyben a Szovjetunió részt vett bennünk.

Bebrits miniszter a továbbiakban köszönetet mondott a szovjet műszaki dolgozóknak, akik segítettek magyar szakíjsaika: a munka elvégzésében. (A miniszter beszéde az ünnepi tömeg hatalmas éljenzessel szaktotta félbe és a lelkesedés csak növekedett, amikor Bebrits Lajos és Fjodorov főmérnök kezét fogták.)

Növeljük kocsiparkunkat az új feladatok megoldására

— Kezdődik az új feladat — mondotta a miniszter —, melynek nyomán a MÁV jelzésével fűnek ki a kocsik a debreceni műhelytelepről. Az őszi csúcsforgalom sikeres lebonyolítása sokkal több kocsit igényel, mint amennyi most forgalomban van.

A miniszter hangzott, hogy a jó termés szállításához, az építési frontján szükséges anyagok továbbításához több kocsira van szükségünk. Bejelentette, hogy Lengyelországból 1500 új kocsit rendelünk. A kocsiparkot növelnünk kell és el kell érni, hogy a tél beálltáig a személyszállító és munkaszállító kocsikból kiküszöböljük a „cherkocsikat”.

A miniszter ezután rámutatott a műhelytelepi munkásság élet-színvonalának emelésére. Emlé-

keztette arra, hogy a kormányzat részéről a vasúti dolgozók számára biztosított 58 millió forintos bérvajvítási összegből a legfontosabb rész a műhelytelepi munkásság kapta. A magyar kocsik gyártása új normák bevezetését is szükségessé teszi az új norma és közelebbi bevezetését a darabtervezés mind hozzá fog járulni a bérek emelkedéséhez. Ezekről a kérdésekről fel kell figyelni az ellenség hangjáról. A jobboldali szociáldemokraták azt tűzik ki célul, hogy a termelés frontján ezeken a kérdéseken keresztül zavart idézzenek elő. A dolgozókat bércsalásra és normalizálásra akarják rávenni. A jobboldali szociáldemokrácia még mindig megsemmisítve és a határolt ellenük fokozni kell.

Ezek a kocsik a békét szolgálják

A miniszter beszédének befejező részében kiemelte:

— Azok a kocsik melyeket a szovjet bér munka fejében készítettünk és azok a hatalmas mennyiségű kocsik is, melyek munkánk fejében kaptunk egyaránt a békét szolgálják.

— Az imperializmus az egész világ békéjét fenyegeti. Ma Közép- és Kelet-Európában a békét fenyegeti.

segít, de holnap átérjedhet az európai kontinensre is. Mi békés építőmunkával harcolunk a szocializmusért, de el kell készülnünk, hogy ha kell, fegyverrel is megvédjük országunkat és békénket. Vasúti apparátusunk is készen álljon minden feladatra.

A miniszter végül a szovjet bér munkánál tanúsított kitűnő minőségét és minőségét rejesít-

Sokkal jobb csoportban dolgozni...

A vasárnapi gyűlések után növekszik a termelőcsoportba belépők száma

Beszámoltunk arról a hatalmas érdeklődésről mely megszerte fogadta a vasárnapi gyűléseket, ahol a belépők újabb százait vették fel a termelőcsoportokba. Azóta is egyre nagyobb az érdeklődés a termelőcsoportok iránt, úgyhogy a csoportirodáknak a nap egyes óráiban szinte mozdítani sem lehet, annyira megjeltek érdeklődőkkel.

Hajdúhadházon is nagy volt az érdeklődés a csoport munkájára iránt. Itt a „Bocskai” és a „Kini-zi” csoportok valóságos vetélkednek egymással a taglétszám gyarapításában. Az egyik újonnan belépő, Szűcs Sándorné rövid beszédben foglalta össze a maga és a csoportja újonnan belépőknek az álláspontját:

— Háláncak vagyunk — mondta — hogy megmutatták nekünk a népevelők és a Párt az új élet útját. És vonakodtam sokáig hogy belépjek a termelőcsoportba. A lényom azonban sokkal hamarabb rájött az igazságra és már az elmúlt esztendőben a csoport tagja lettem. Az ő személyes tapasztalatai és elbeszélései alapján még jobban alámasztották azokat az érveket, melyeket a népevelők a tények erejével elmondtak. Most már én is rájöttem, sokkal jobb a csoportban dolgozni. Boldog vagyok, hogy ezt elérhettem és a jövőben úgy dolgozom hogy munkáimmal a csoport javát szolgáljam és ne csalódjanak bennem. Sokat kell tanulnom és fejlődöttem, hogy utóljárjam a régi csoporttagokat, de büszke vagyok hogy most közéjük tartozom.

KÖRÖSSZEGAPÁTIÁBAN

Új termelőcsoport alakult az elmúlt napokban. Nagy szervezkedés és várakozás előzte meg a csoport megalakulását. A termelőcsoport alakításának gondolatja először ifj. Pinte György közép-paraszti fejében fordult meg. Később is sokat beszéltek a megalakítandó csoportról, de csak akkor lett végleges a csoport megalakítása mikor már húszan együtt voltak. Akkor a község dolgozóit előtt nyilvánosan is bejelentették szándékukat. És a bejelentés után azonnal még 14 családdal csatlakoztak hozzájuk és máris megalakult az új csoport Körösszegapátiában. Az új csoport neve: „Megvédjük a békét” és nevükhöz híven akarnak dolgozni, ahogy ezt az alakuló gyűlésen a lelkes felszólalók kijelentették.

SÁRRÉTUDVÁRIBAN

Is lelkesen folyt az agitációs munka. Kánior Gyuláné ögyermekes dolgozó parasztszónya, aki 6 hold földet kapott a juttatáskor, már az elmúlt hónapban kijelentette, hogy alig várja azt a napot, amikor a termelőcsoport tagja lehet.

— Mert én a szövetkezetben látom a mi jövőnk útját — mondta. — A szövetkezetben, mely nekünk dolgozó parasztoknak az életvonalat emelkedését jelenti. A szövetkezet teszi lehetővé hogy olyan jómódban élhessen Magyarországon is a parasztság, mint a Szovjetunió kolchozaiban. Mi gyermekeink jövőjét nézzük. Nekem öt gyermekem van. Az ő jövőjük érdekében leszek a termelőcsoport tagja.

A REAKCIÓ TÁMADÁSA

sem marad azonban el. Így például hatunk az elenség akadémikájára Hajdúdorogon ahol mindentéle ravasz fortélyai ügykezeknek visszatartani a dolgozó parasztság kevésbé önzudatos lépéseit a termelőcsoportba való belépéstől. Azonban az elenséget itt is sikerült leleplezni.

Mik voltak itt első sorban a hiányosságok? Az hogy a népevelők

munka nem volt szilárd és határozott, mint ahogy kellett volna és így megnőtték a kulákok szárvai. És amint úgy érezték, hogy alkalmas idő érkezett el a támadásra, nem riadtak vissza a klerikális reakcióval való szövetségétől sem és egyesült erővel lettek kísérletek a támadásra. — B. Simon János kulák pl. alja módon sőtét fenyegetésekkel támadta meg a községi tagosító bizottság elnökét és nyíltan agitálni

kezdeti a szövetkezeti mozgalom ellen. A kulákság azonban itt ezen a téren is vereséget szenvedett. Sem B. Simon János fenyegetése és agitációja, sem a klerikális reakció mesterkedése nem tántorította el ma már a dolgozó parasztságot a szövetkezés útjáról. Napról napra erősödnek szövetkezési munkák. A szövetkezetek, melyek a jólét világát viszik a falura és amely elől meghátrálnak a reakció sőtét erői.

Zsizsikes gabonáival akart megfertőzni 20 vagon terményt Kocsis János szikszói plébános

Kocsis János szikszói római katolikus plébános 10 mázsa zsizsikes terményt vitt be a szikszói földművelőszövetkezet terményraktárába. De az átvétők éberek voltak és így a termény felülvizsgálása során kiderült a plébános gaz terve. Kocsis plébános már napokkal előbb beadott volna a raktárba 5 mázsa terményt, de vissza küldték azzal, hogy tisztítsa ki, mert az is zsizsikes volt. Most azért jött másodikban este, hátha a sötétben nem veszik észre. A felelősségrevonáskor nyíltan bevallotta, tudta, hogy a termény zsizsikes, piszkos és számított arra, hogy majd elkeveredik a többi közt. Így akarta a plébános tönkretenni a dolgozó nép verejtékes munkájának eredményét. (A terményraktárban 15—20 vagon termény volt.) Kocsis Jánost már a Horthy-rendszer alatt is vasvillával akarták elkergetni falujából. A csendőrséget kellett kihívni védelmére. Kocsis Jánost azért küldték annakidején Szikszóra, hogy „rendet csináljon”.

A bárók, földbirtokosok bizalmából a törvényhatósági bizottságnak is tagja volt, ott is jól képviselte az urak érdekeit. Persze, hogy most visszasiratja „a régi szép időköt” barátaival együtt. Nála tartják a környék reakcióit megbeszéléseit, ott főzögetik galád terveiket.

Leleplezett szabotáló kulákok

Magyarbánhegyes községben a dolgozók leleplezték Gordos János 34 holdas kulákot. Gordos lakásán az ágy alá rejtve találtak egy mázsa cukrot és több kilogramm paprikát. A kulákot letartóztatták.

Litauszki Máté 36 holdas szarvasi kulák 6 mázsa zsizsikes gabonát szállított be a földművelőszövetkezet raktárába, ahol 500 mázsa búzát fertőzött meg. Háromévi fegyházra, 2000 forint pénzbüntetésre, 3000 forint vag-

nyoni elégtétel megfizetésére, a községből való kiltításra ítélte a megyei bíróság. Pusztai Károly és felesége 51 holdas füzesgyarmati kulákot 75 méter különböző szövetet, vásznat rejtettek. Az üzérkedő és rémhírterjesztő kulákot a megyei bíróság kétévi és kéthónapi börtönre, 2000 forint pénzbüntetésre és 4000 forint vagyonny elégtétel megfizetésére, feleségét pedig négyhónapi fegyházra, 1000 forint pénzbüntetésre ítélte.

Horthy képet őrzött a felhalmozott áru között a kulák

Lenti Lajos hajdúbüször-ményi, Árpád-utca 38. szám alatt lakó 40 holdas kulák lakásán a napokban házkutatást tartottak, melynek során rengeteg dugarut találtak. A házkutatást a kuláknak az a tette indokolta, hogy éjnek idején lebontatta tanyáján a góréját és azt lakására vitette.

Itt először csak a lerombolt épület anyagait találták meg, majd a nyomozás további során nagymennyiségű élelmiszert és terményt találtak a lakásán. Többek között 100 kiló lisztet, 30 kg. cukrot, 2 mázsa lisztet, 50 kg. szappant, egy mázsa szalonnát, 40 mázsa búzát, 20 mázsa árpát, 50 mázsa tengerit, 20 méter ruhaszövetet és és több más dolgot.

Az is kiderült, hogy háztartási alkalmazottjának a fizetését is ellopja, 140 forintot megállapodás helyett csak 100 forintot fizet neki. És még egy adat a kulák bemutatására, a rejtett áruk között Horthy képet őrizte.

Fia sem különb nála. Ma is „kegyelettel” őrzi leventek-

mató bizonyítványát. Az elvetemült fasiszta árnhalmozó kulákra a dolgozó nép bírósága.

Lelepleztek egy fasiszta szövetkezeti ügyvezetőt

Leleplezte és eltávolította helyéről a dolgozó parasztság óbersége Virág Istvánt, a vasszécsényi földművelőszövetkezet vezetőjét. Virág István súlyosan megsértette a szövetkezet alapszabályait, a tagság meghallgatása nélkül önkényesen intézkedett minden ügyben. A tagság nem nyugodott bele az ügyvezető dolgaiba és felhívták a SzóVOSZ vasmegyei kirendeltségének figyelmét viselt dolgaiba. A vizsgálat során kiderült, hogy Virág István Horthy idejében hivatásos törzsröster volt és a katonákkal a legdurvábban bánt. Kiderült, hogy Virág István nyugatos s fasiszta multját eltitkolva férközött be a dolgozó parasztszok bizalmába. Virág Istvánt leváltották és helyébe Horváth Imre fiatal dolgozó parasztot választották meg ügyvezetőnek.

A Sztahánov mozgalom mindennap új győzelmet arat

A sztahánovista mozgalom a szocialista építés jelenlegi szakaszában megállás nélkül fejlődik a nemzetgazdaság valamennyi ágában. Új formákat vesz fel, új tartalommal gazdagodik, amely megfelel az egész szocialista gazdasági élet feladása szíveonálnak. Fényesen tanuskodik a szovjet emberek járhadhatatlan tevékenységéről, politikai öntudatuk termelői és technikai kultúrájuk folytonos emelkedéséről.

Az egyre szélesebb körben kifejlődő szocialista munkaverseny, amely a háború utáni sztálini öt éves teru határidejének teljesítésére irányul, valóban kiterjed az egész népre. A szocialista munkaversenyben részt vesznek a munkások, munkásnők, kolhozparasztsok, kolhozparasztnök, tudományos és technikai munkások.

A sztahánov alapokon létesült szocialista munkaverseny mindennap új győzelmet jelent a Szovjetunió dolgozói számára. A háború utáni öt éves teru éveiben különösen szemléletesen igazolódnak be Sztálin szavai arra nézve, hogy a sztahánovista mozgalom: „... megdönti a régi technikai nézeteket, megváltoztatja a régi technikai normákat, a régi előírásokat levetíti, a régi termelési terveket, és új, magasabb technikai normák, előírások teljesítmények, termelési tervek felállítását követeli meg.

Az öt éves tereben meghatározták, hogy a Szovjetunió egész ipari termelésének 48 százalékát kell felülmúlni a háború előtti 1944-es év termelését. A sztahánovisták egyre

gyakrabban közölnék jelentéseket azokról az eredményekről, amelyek az egész öt éves teru határide előtti teljesítéséről szólnak.

A sztahánovista szocialista munkaverseny a háború utáni időszakban új, különféle formákkal gazdagodott, amelyek rövid idő alatt a széles tömegek tulajdonába mentek át. A szocialista munkaverseny új formáinak legjellemzőbb sajátossága, a kollektív sztahánovista munka megszervezése a brigádokban. A termelési körzetekben, a műhelyekben és üzemekben teljes egészében a haladó termelési módszerekből leszűrt tapasztalatok széleskörű rendszeresítése, szervezeti és technikai rendszabályok tervszerű megvalósítása alapján.

A 15 évvel ezelőtti megszületett Sztahánov-mozgalom egyre újabb és újabb sikereket aratva járul hozzá a szocialista nemzetgazdaság erőteljes fejlődéséhez a nép élet-színvonalának emeléséhez, a Szovjetunióban.

A magyar munkásosztály legjobbjai is a Sztahánov-mozgalom magával sodró erejétől kapták az ösztönzést, hogy napról-napra új és magasabb teljesítményeket érjenek el. Nyomukban, a magyar sztahánovisták példáján nap mint nap ezrek és ezrek fokozzák termelési eredményeiket nem erejük megsejtésével, de az egyszerűséssel, az új munkamódszerekkel. A magyar dolgozóknek is utat mutatott 15 esztendővel ezelőtti Alezej Sztahánov. Utmutatása a szocializmus felé haladó Magyarországon termelő gyümölcseit.

Egy százezer forintos és 74.500 egyéb nyereseményt sorsolnak ki szeptember közepén a tervekölcsönkötvényekre

Első ízben ez év szeptember közepén kerülnek kisorsolásra az Öt éves Tervekölcsönkötvényei. Ez alkalommal egy százezer forintos főnyeremény mellett még 4500 nagy nyeresemény sorsolására kerül sor, 50 ezer, 25 ezer, 10 ezer, 5 ezer és 1000 forintos összegekben.

Hetvenezer azoknak a nye-

reményeknek a száma, amelyek 500 és 300 forintos értékben kerülnek kisorsolásra. A jelenlegi húzásban a kisorsolt nyeresemények értéke meghaladja a 30 millió forintot. A jelenlegi sorsolás előkészítése megtörtént és a sorsolást hasonló nyereseményekkel felváltva megismétlik.

Kigyullt a villanyfény Ohaton is

Öt éves tervünk során a községek és tanyaközpontok, valamint termelőcsoportok és állami gazdaságok egész sorát villamosítottuk. Ennek a villamosítási tervnek a során vezették be a villanyt a hortobágyi Állami Gazdaság ohati üzemegységébe is.

Augusztus 22. volt az örömteli nap, amikor először léptek a gazdaság dolgozói a bakelit villanykapcsolóhoz és

halk kattintás után egyszerre meleg tejszínű fény öntötte el a szobákat s nyomában néhány másodperc múlva megszólalt a rádió is.

Népi demokráciánk építőmunkájának újabb jelentős állomása az ohati villamosítás. Újabb lépés a kapitalista mult sötétségének elűzésére a hortobágyi pusztán, mely ma a teremtő munka nyomán nem is pusztá többé...

Befejezéshez közeledik a budapesti Sztálin-híd építkezése

A Sztálin-híd építése nagy lendülettel folyik. Pénteken szereljük be a vasszerkezet utolsó szegecsét és ezzel a vasszerkezeti munkák befejeződnek. Az Óbudai Margit-szigettel összekötő híd részén már a gyalogosok ezrei járnak át a hídon.

A Margit-sziget és a pesti hídfő közötti szakaszon nagy ütem-

ben haladnak előre a pálya vasbetonozási munkálatai is. Jelenleg már csupán egy ötven méteres szakasz nincs még beonozva. A budapesti hídfeljárónál elkészült a kocspálya, a villamos síneket is elhelyezték már és most a gyalogjáró betonozása folyik.

UTCAI MOZI

nézőter a fűvön

Közép-Európa legmodernebb műgyeteme Miskolcon

Kellemes meglepetéssel szolgáltak a Mágos, György-ter lakóinak és az arra sétálóknak a debreceni Kísérleti Fizikai Intézet dolgozói.

A bejáratnál szemben vetítővásznal feszítettek ki és este a fűvön pihecső nagyközönség előtt filmet vetítettek Szombaton és vasárnap lepergették a „Béke védelmében” c. szovjet-magyar keskenyfilmet, mely a budapesti kongresszus egyes ülésén és mozzanatait mutatta be. Utána a „Kolhozok élete” szovjet filmet adták, melyben megelevenedik a világ legnépesebb mezőgazdasága különösen ma fogadták a nézők nagy lelkesedéssel a filmet, mikor Magyarország dolgozó parasztsága egyre inkább ráér a nagyzemelési gondolatokra.

A közelünkben idősebb, beköltözött férj anyóka magyaráz egy fiatal férfinek.

— Mi is így, véletlenül láttuk, hogy mozielőadás van, itt lakom a Poroszlay úton, éppen kis unokáimat sétáltattam. Megállunk és végignézzük. A növényekről szól a film nagyobbik unokám, aki az általános iskolai negyedik osztályába jár és kitűnő tanuló, majdnem minden időre ráismerem. Akkor előadás is tartott egy férfi az Ajkómanyról, amely lehetővé teszi a magyar nép számára a jobb és szebb életet. Így is van. Ki hitte volna valamikor Debrecenben hogy a Nagyerdő közelében az utcán mozi is láthatunk.

— És mikor játszának? — kérdi a fiatal ember.

Az anyóka szakítottan magyaráz: — Nem tudom, hogy legközelebb mikor tartanak előadást, de én a múltkor csak megkérdeztem az egyik férjtől, aki a gép körül foglalkozkodott, azt mondta, még nem tudja, hogyan tudják rendszeresíteni, de ez biztos, hogy szombati este újra bemutatnak valamit tegnap szombaton rengetegen voltak itt.

Vannak, akik táncot néznek, van nézők az előadás, van aki a színpadon lévő padon foglal helyet, a legokosabbak azonban mégis csak a fűvön heverésznek.

Ezt a beszélgetést végighallgatva, bemutattuk a fizikai intézetbe.

— Ki a vetítések felelőse? — kérdeztük Novák Róbert demonstrátort az üzemi háromszög egyik tagját.

— Az intézet minden dolgozója kiveszi részét képességei szerint az előadások megszervezéséből és a rendezésből.

— Mikor és kinek az ötlete volt az utcai mozielőadás?

Novák mosolyog. — Ezt sem tudom pontosan megmondani. Sokszor beszélünk mikor szakelőadásokat vetítünk a film hatalmas nevelő hatásától kiemelve természetesen a keskeny oktatási filmeket.

— Az Alkotmány ünnepére az intézet azt határozta el, hogy leforgassa az utcán a „Növények élete” c. szovjet beszűzött keskeny filmet, mely kiállításában, nemcsak a természettudományról foglalkozókat de a „civil” embereket is leköti. Izgalmunkban várjuk az előadás hatását. Nem csalódtunk várakozásunkban az ünnepi programjukról, sőt, a szabadban való időöltésre fordított nagy örömmel fogadták az előadást. Ez a lelkesedés bennünket is felkeltette és ekkor határoztuk el,

hogy más ünnepélyes alkalmakkor is bemutatunk valamit. A békénagygyűlés előestéjére terveztünk eredetileg újabb előadást de már szombaton, mikor kifeszítettük a vásznat, ostromolni kezdtek bennünket a zomszédok különösen a nők, amikor megjutatták, hogy a nőkongresszust mutatjuk be.

— Legközelebb mikor tartanak szabadidős filmelőadást?

— Szeretnénk tárgyalásokat kezdeni a MOKÉP vezetőségével, hogy a város különböző részein mindig mutassunk be rövid kulturfilmeket olyanokat természetesen melyeket a „Fáklya” műsorok nem foglalnak magukba. Ezzel azt kívánjuk elérni, hogy a széles dolgozó néprétegek előtt népszerűsítsük a filmet, melyről már Lenin megmondotta, hogy a szocialista ember kezében a film csak utóhátra hatalmas eszköze.

Szeptember végén jelenik meg az új telefonkönyv

A POSTAFŐOSZTÁLY HIVATALOS KÖZLEMÉNYE

Az elmúlt napokban cikket írtunk azzal kapcsolatban, hogy miért nincs még kész az új telefonkönyv. Most a Postafőosztály hivatalos közleményt tett közzé az új telefonkönyv elkészülésével kapcsolatban. A hivatalos közlemény szövege:

„Az Országos Vidéki Távbeszélőnévsor 1948-ban történt kiadása óta a vidéki távbeszélőhálózat olyan hatalmas méretekben fejlődött, s a távbeszélő előfizetők száma annyira megnövekedett, hogy távbeszélőnévsor kiadása nem lett volna célravezető. A kiadás időpontjában ugyanis a távbeszélőnévsorban foglalt adatok már nem fedték volna a valóságot. Vidéken 1948 óta csak ott adatunk ki névsort, ahol gépi kapcsolású (automata) központi helyeztünk üzembe. Így került sor többek között a debreceni névsor kiadására is.

Bár a távbeszélőhálózat fejlődése és az előfizetők szá-

mának emelkedése még tovább tart, de most már időszereznek tartjuk a vidéki előfizetők névsoradatainak közlését, illetőleg a vidéki távbeszélőnévsor kiadását. Az erre vonatkozó előkészítő munkálatok megkezdődtek és előreláthatólag szeptember végére az új, n. megyei névsorok megjelennek, amelyek csak az egy-egy megyében lévő távbeszélő hálózatokat és azon belül betűrendben a távbeszélő előfizetők tartalmazzák. A debreceni előfizetők tehát a Hajdú-Bihar megyei névsorban szerepelnek.

Tervbevéttük azonkívül, hogy az év végére az Országos Vidéki Távbeszélőnévsort is kiadjuk. A megyei távbeszélőnévsor megvétele kötelező lesz az előfizetők részéről, az Országos Vidéki névsor megvétele azonban nem. Olyan névsor megvétele lesz tehát kötelező, amely lényegesen olcsóbb, mint a teljes kiadás s a célnak tökéletesen meg fog felelni.”

Országépítő öt éves tervünk szükségessé teszi, hogy mérnökök, technikusok, műszaki szakemberek megfelelő számban álljanak rendelkezésre. Ezer és tízezer számra kellenek gépészek, kohó- és bányamérnökök, kémikusok és tervezők építésszek és fizikusok. Közoktatásunk egyik legfőbb feladatának tekintjük a műszaki értelmiségi utánpótlás biztosítását az állam minden segítségével megadva a tanulni akaró fiataloknak, hogy a legkorszerűbben felszerelt felsőfokú tanintézetekben, egyetemeken és főiskolákon sajátíthassák el a haladó tudást. Örvendőjeles jelenség, hogy a fiatalok nagy megértéssel fordulnak a műszaki pályák felé, mert azokban nemcsak saját boldogulásának eszközeit látja, hanem lehetőséget arra is, hogy tevékenyen részt vegyen az öt éves terv megvalósításában, szolgálja hazája felemelkedését.

Az eddigi műszaki egyetemek és főiskolák nem voltak képesek az egyre növekvő számú technikus ifjúság befogadására. Az öt éves terv éppen ezért nagyszabású építkezéseket is előírta, hogy megteremtse a szükséges kereteket az új műszaki értelmiség kiképzésére. Az iskola-építési tervek között az egyik legnagyobb a Miskolc melletti Du-

Hetven éve nem volt ilyen nyárvégi kánikula!

Kánikulának a régi rómaiak a június 21-től augusztus 24-ig terjedő időszakot nevezték. Ekkor jelent meg az égen a Kulyka (latinul Canis) csillagjele, s ez alatt az idő alatt volt általában legmelegebb a nyár. A jelenleg tomboló augusztusvégi kánikula érdekessége, hogy a hivatalos „kánikula-időszak” lezártakor, augusztus 24-én uralkodott el az országban. Hetven esztendő óta nem volt rá példa, hogy augusztus utolsó napjaiban ilyen afrikai hőség uralkodjék.

Az utolsó Európánapon Magyarország volt Európa legmelegebb vidéke. A szokatlanul nagy hősséget azok a légtömegek okozták, melyeket a Skócia melletti vihar hajtott Közép-Európa felé. A jelenlegi meleg 6-8 fokkal nagyobb, mint az utolsó 70 év hasonló időszakának átlaga.

dujka-völgyben már megkezdett építkezés, melynek befejezésével Közép-Európa legnagyobb és legmodernebb műgyetemével dicsekedhetik a népi demokrájku, Magyarország.

Az öt évre előirányzott építkezés hatalmas méreteiről megközelítő fogalmat adnak a következő számok: a környező dombokból 140 hektárrnyi vágókat lefűz területe. Az új egyetemhez tartozó épületek összesen 400 ezer légrétekmétert fűznek ki. Ennek a nagyságáról képet kapunk, ha összehasonlítjuk a Parlament épületével, amely 300 ezer légrétekmétert sem ér el. A központi épület fő hosszúsága 600 méter, szárnyának hossza pedig 300 méter. Ebből a számból 164 méter hosszú 4 emeletes rész fejeződik be még az idén, hogy ezzel megindulhasson itt a tanítás. A kulcszminisztériumtól kapott értesülésünk szerint ősszel már mind a három szakon, tehát a gépész-, kohó- és bányamérnöki szakon megkezdődik az oktatás. Az egész műgyetem mikor elkészül? 2000-2500 halgató befogadására és legkorszerűbb tanulmányi kiképzésére lesz alkalmas, de már az idén ősszel többszáz halgató fog tanulni az új műgyetemen. A beiskolázás sikeresen folyt le az átirányítás is megtörtént és így minden szakra megfelelő számú halgató jut. A diákok nagyrésze bentlakó lesz, ezek elszállásolására valóságos diákváros épül, sportpályával külön fürdőépülettel és kórházzal.

Az építkezés egyre fokozódó lendülettel folyik és 5 éven át szüntelenül tart. Megoldották ezt a problémát is, hogy télen ke szűnjen a munka, sőt éjszaka is fognak dolgozni a hatalmas építkezésen. A dolgozók teljes mértékben átérték az új műgyetem országos jelentőségét, műszaki értelmiségünk kiképzése szempontjából az ifjúság pedig maga is részt vesz az építkezésben: diákból álló munkásbrigádok dolgoznak az építkezésen.

A dolgozó magyar nép büszke lehet arra, hogy milyen nagy arányú építkezéssel járul hozzá a szocializmus megvalósításához, ugyanakkor az imperialista háborús gyujjogatók rombolnak és örült fegyverkezési versenyel fenyegetik a békeszerető emberiség nyugalmát. Az új műgyetem bizonyossága a dolgozó magyar nép alkotó munkájának, békés építő elhárítottjának.

Tizenöt éves volt, amikor a vanillei országúton egy szekér elgázolta. Ettől kezdve koldulástól élt és nyomorok testét tanyáról-tanyára vonszolta. D'Avary bárónó a tyúkól mefiet szalmájával bélelt kuckót engedett át neki és az emeleti ablakból néha egy-egy pénzdarab hullott eléje a küszöbre.

A falvak módos gazdái már megelégedtek, hogy negyven éve sántikál ide-oda, egyik háztól a másikig. Lassan már semmit sem adtak neki, de ő nem akart máshova vándorolni, mert ezen a nyomorúságos három-négy falun kívül nem ismert egyebet a világon.

Nem is volt kíváncsi arra, hogy a láthatárt szegélyező fákön túl van-e még világ és ha a gazdák rákiáltottak, miért nem megy más faluba kéregetni, úgy felt, mintha nem hallaná a kérdést.

Ilyenkor a szegény ember rettegésével igyekezett eltűnni, mert félt az ismerlentől, az útlegektől és a csendőröktől, akiknek úrjáratai itt is, ott is felbukkantak a földeken. Valahányszor meglátta őket, aminél szuronyuk megvillant a napfényben, le-bukfenczett mankójáról, összekömbölyödött és meglapul, mint a nyúl a fényképen.

Guy de Maupassant:

Nem volt tanyája, nem volt éjjeli menedéke. Istállóban és ólakban hált vagy izmos karjának segítségével felhúzózkodott a szénapadlásokra. A közönyös földbírtokosokban csak a megvetés érzését keltette, akik gúnynevet is adtak neki. „Harang” volt a neve, mert sovány teste úgy himbálózott a két mankó között, mint a harang a haranglábon.

Egyszer azután két napig senki sem adott neki enni. A gazdák, akik házuk kapujában álltak, messziről rákiáltottak:

— Hord el magad, nyomorult! Hiszen tegnapelőtt is adtam egy darab kenyeret!

Még az asszonyok is elzavarták:

— Csak nem tartjuk ki ezt a naplopót!

Mit tehetett arról ez a „naplopó”, ha mindennap ennie kellett! Végigjárta hát Sain Hilairt, Varvillet, Les Billettest, de sehol sem kapott kenyeret. Még egy centimet sem vetettek eléje. Most már csak Tournollesben bízott, de odáig két mérföld volt az út, ő pedig csaknem összeesett az éhségtől.

ÉHSÉG

A decemberi szél kopasz fák és tar mezők felett nyargalászott, az alacsonyan járó felhők pedig végtelen sorokban kergettek egymást a magasban. A nyomorék csak lassan jutott előre, nehezen emelte mankóit és csak néha ült le az árok partra pihegni. Egyetlen gondolata volt: enni!

Három óra telt el így, amíg végre megpillantotta a falu házeit. Az első módosabb gazda, akivel szembetalálkozott, így rivallt rá:

— Megint itt vagy, vén gazember? Hát már sohasem szabadulunk meg toled?

Harang tovább ment. Ahol volt mit aprítani a tejbe, rákiáltottak és elzavarták. Egyetlen fillért sem kapott. Sorra vette a tanyákat, úgy vonszolta magát az esőben ázó talajon. Mire végiglátogatta a házakat, úgy elyengült, hogy összeesett Chiquit mester háza előtt. Eldobta mankóit és mozdulatlanul hevert az udvar szélén. A jeges szél korbácsütései alatt remegve csak várt.

Egy csapat tyúk tipegett el mellette, hegyes csőrökkel néha fel-felszedtek egy láthatatlan rosvort vagy egy apró gabona-

szemet. Harang fásultan figyelte őket, de egyszerre az agyába nyilallott: milyen jó lenne megenni egy ilyen állatot!

Nem tudta, hogy tolvajlást akar elkövetni. Felkapott egy követ és ügyes dobással leterítette az egyik állatot. A tyúk szárnyával csapkodva került el az udvaron. Harang lassan esztözt feléje és már-már elérte, amikor Chiquet mester rárohant. Agyba-főbe verte, ököllel és lábbal esett a tehetetlen nyomoréknak.

A ház többi lakói is segítettek a verésben. Végül a félholt, éhes Harangot a fáskamrába zárták, hogy ott várja meg a csendőrök érkezését. Eljött az este, az éjtiszaka, majd a hajnal és még mindig nem evett.

Détájában megjelentek a csendőrök és mivel ellenszegüléstől tartottak, óvatosan nyitották ki a kamra ajtaját. Chiquit mester ugyanis úgy adta elő a dolgot, mintha a koldús támadta volna meg és ő csak ügyvel-bajjal tudta megmenteni az életét.

— Gyérünk! — kiáltott rá a csendőrtiszt.

Harang azonban nem tudott lábára állni. Ebben tettetést, ra-

vaszságot szimatoltak és ezért két fegyveres csendőr erőszakl emelte mankójára. A koldust szörnyű félelem fogta el. A szegény ember ösztönös rettegése, ha a kopók kardbójáit látja.

— Indulj — vezényelte a tiszt. És elindultak. A asszonyok öklükkel fenyegettek, a férfiak gúnyosan nevetgéltek. Végre hurokra került! Csakhogy megszabadultak tőle!

Mire a kerület székhelyére értek, beesteledett. A nyomorék még sohasem járt itt. Nem tudta elképzelni, milyen szörnyűség történhetik itt vele. Megdöbben-tették a szokatlan külsejű haz-zak, az idegen emberek, az új alakok. Nem beszélt, mert nem volt mondanivalója és mert nem értette, mit mondanak a többiek. Tíz év óta alig beszélt valakivel és gondolatai sokkal zavarosabbak voltak, semhogy zavarakba tudta volna azokat önteni.

Bezárták a városi börtömbé. A csendőröknek eszébe sem jutott, hogy éhes lehet, ezért így hagyták másnapig.

Amikor másnap reggel meg akarták kezdeni a kihallgatást, milyen nagy volt a csalódásuk!

Harang holtan feküdt a padlón...